

VESTBY

MENIGHETSBLAD

Nr. 3 2023

Bøker for små og store

Møt Tor Åge Bringsværd side 8

Fra Larvik til Vestby

via den store verden. Les om Hilde Ding side 4

Det nye menighetsrådet

er på plass side 3

Redaksjon:

Torbjørn Aas, Inger Torill Kirkeby,
Egil Gustavsen.

Kontakt oss:

Postadresse: Ugleveien 16, 1555 Son
Telefon 23 88 46 77 (Kirkekontoret)
Bankkonto 1080.44.68981
Vipps 13311 (merkes "menighetsbladet")
E-post: vestby.menighetsblad@gmail.com
Internett: kirken.no/vestby

Trykk: Vestby Grafiske
Distribusjon: Posten
Opplag: 8500

Innleveringsfrist for stoff til neste nummer

Åpningstid
9-11 og 12-15

Besøksadresse:
Risilveien 71
(Gamle Bjørlien skole)

Postadresse:
Postboks 122
1541 Vestby

Internett:
kirken.no/vestby/

Kirkeverge
Wenche Halland Sandbæk
Administrasjon og drift av kirker og kirkegårder og saksbehandling for fellesrådet.
Tlf. 23 88 46 77 (tast 3) / 911 95 275
WS572@kirken.no
post.vestby@kirken.no

Saksbehandler hos kirkevergen
Line Gullerud Solvik
Informasjon om begravelse og avtaler om feste av gravsteder og gravstell.
Tlf. 23 88 46 77 (tast 1) / 928 26 697
LS376@kirken.no
post.vestby@kirken.no

Menighetsforvalter
Morten Elef Antonsen
Tlf. 23 88 46 77 (tast 2) / 922 17 953
MA337@kirken.no

Sokneprest Per Willy Wilhelmsen
Tlf. 924 22 835
PW577@kirken.no

Sokneprest Torbjørn Aas
Tlf 994 48 970
TA962@kirken.no

Prostiprest Gunnvor Hovland
Tlf. 482 87 081
GH947@kirken.no

Trosopplæringsleder /
barne- og ungdomsprest
Kristin Gulowsen
Tlf. 466 33 335
KG887@kirken.no

Kapellan Geir Gjessing
Tlf 938 29 501
GG359@kirken.no

Kantor Svein-Gerhard Soma Hordnes
Tlf. 924 01 441
SH328@kirken.no

Kantor Tatiana Grushina
Tlf. 469 16 107
TG524@kirken.no

Prostidiakon Atle Eikeland
Tlf. 948 56 362
AE943@kirken.no

Vedlikehold av kirkegårdene, gravstell og oppretting av gravminner.
Tlf. 23 88 46 77
post.vestby@kirken.no

Driftsleder gravplasser/kirketjener
Inger Berit Venta
Tlf. 404 76 650
IV276@kirken.no

Kirketjener/gravplassarbeider
Anders Askov Åkerlund
Tlf. 911 43 657
AA879@kirken.no

Kirketjener/gravplassarbeider
Alette Krekvik Sæterstøl
Tlf 934 50 107
AS694@kirken.no

Kirketjener/gravplassarbeider
Jon Vegard Andresen
Tlf 996 39 690
JA771@kirken.no

Felles menighetsråd
for Vestby, Såner, Garder og Hvitsten
Leder
Christin Westby
Tlf. 977 20 975

Vestby kirkelige fellesråd
Leder
Ole Einar Garder
Tlf. 906 14 294

Vår grønne menighet

Sammen med menigheter over hele landet vil menighetene i Vestby bidra til glede og takknemlighet over å være del av skaperverket. Vi ønsker å ta vare på den vidunderlige verden Gud har gitt oss.

Å ta vare på skaperverket skal prege arbeidet i menighetene
- gjennom gudstjenester, musikk, undervisning og fellesskap -
og ved tilrettelegging av ulike slag på kirkens arenaer

Har du lyst til å være med i dette arbeidet? Kanskje i Grant utvalg? Ta kontakt med Per Willy Wilhelmsen!

Støttumveien 4
1540 Vestby
Tlf. 64952560
vestby.frivilligsentral@gmail.com

Vi trenger flere frivillige!

Selskap? Møte?

Velkommen til å bruke
Vestby menighetshus!

Henvendelse kirkekontoret, tlf. 23 88 46 77

Givertjeneste

Stiftelsen Vestby menighetshus

Bli med i en givertjeneste for Vestby menighetshus!

I årene fremover vil det være behov for kostnadskrevende vedlikehold av Vestby menighetshus, blant annet skifte av tak.

Til dette vedlikeholdsarbeidet trenger vi hjelp fra alle som ønsker å opprettholde Vestby menighetshus som en viktig samlingsplass for innbyggerne i Vestby kommune.

Tusen takk for alle bidrag til
Stiftelsen Vestby menighetshus,
kontonummer: 1613.09.02328

Det nye menighetsrådet

er på plass

Foran fra venstre: Hilde Gaasholt Ding (Vestby sokn, vara), Gudrun Lise Thaulé Gaballa (Vestby sokn, vara), Kari Bergitte Finstad (Vestby sokn, fast medlem), Inger Brit Lea (Vestby sokn, fast medlem), Åse Marit Lende Pung (Garder sokn, fast medlem), Bettina Svennevig (Garder sokn, vara), Thorunn Johanne Bredesen-Tegneby (Såner sokn, fast medlem),

Bak fra venstre: Vera Tangen Wenaas (Hvitsten sokn, fast medlem), Elin Lysøe (Hvitsten sokn, vara), Bjarne Breivik (Garder sokn, fast medlem), Siv-Helene Rosenvinge Østnes (Vestby sokn, fast medlem), Roar Ånesland (Vestby sokn, vara), Arild Kirkeby (Såner sokn, fast medlem), Morten Elef Antonsen (menighetsforvalter og sekretær for menighetsrådet), Per Willy Wilhelmsen (sokneprest), Malvin Leif Nordstrand (Såner sokn, vara)

Wivi-Therese Hansen (Garder sokn, vara), Kari Haugstvedt (Hvitsten sokn, fast medlem), Yngve Haugstvedt (Hvitsten sokn, vara), Anne Kari Borg (Hvitsten sokn, vara), Sølvi Karlstad (Såner sokn, fast medlem), Todne Briseid Syvertsen (Såner sokn, vara) og John Arthur Ødbehr (Vestby sokn, vara) var ikke til stede da bildet ble tatt.

Menighetsrådet her i Vestby er et felles råd for de fire menighetene: Vestby, Såner, Garder og Hvitsten. Det at vi har ett felles råd, var en prøveordning i ganske mange år. Og nå er det blitt en fast ordning. Fordi det har vist seg hensiktsmessig. I tillegg har hver av menighetene en lokal menighetskomitee, som har ansvar for det som konkrete arbeidet som skjer i menigheten. Det vil si; i Såner menighet er det faktisk to menighetskomiteer; én for Såner kirke og én for Son kulturkirke. Så vi har ett felles menighetsråd, og fem menighetskomiteer.

Kirkevalget fant sted i september, og midt i oktober møttes avtroppende og påtroppende råd til henholdsvis sitt siste – og sitt første møte. Og heldigvis er noen medlemmer både avtroppende og påtroppende. Det er viktig for kontinuitetens skyld.

Det nye rådet konstituerte seg; Kari Haugstvedt ble leder, Arild Kirkeby ble nestleder, Malvin Nordstrand ble kasserer, og Morten Elef Antonsen er sekretær.

Den kristne kirke, både den verdensvide og den lokale, er et tegn på Guds rike (– som heldigvis er større enn kirken!) Så kirkens kall er å minne oss om at Guds rike fins. Kirken skal vitne om, og peke på, Guds rike, og på det håpet som er knyttet til Ham som er kirkens Herre. Så stor takk for innsatsen til dere som nå har gitt stafettpinnen fra dere. Og hell og lykke, og Guds velsignelse, til dere som skal ta den videre!

«Gamle» og «nye» rådsmedlemmer

Fra Larvik til Vestby

via

**Sør-Sudan,
Mali,
Elfenbenskysten,
Kamerun,
Ghana,
Kenya
og mange flere steder....**

📷 Torbjørn Aas

Hilde Ding ble tatt med ut i den store verden som barn. Og det gjorde noe med henne. Så reiste hun ut selv, som ung voksen. Flere ganger. Og fant kjærligheten ute. Nå bor hun her i Vestby med mann og fire barn. Hun har jobbet i Ås i mange år, som lærer. Og nå har hun akkurat begynt som sosiallærer på Hval skole i Oslo, med ansvar for spesialpedagogiske tiltak, og det sosiale miljøet. Og det tror jeg – det vet jeg – at hun passer til. For jeg har vært sammen med Hilde på konfirmantleir flere ganger! Og nå sitter vi på Storsenteret med en kaffekopp. For jeg har fått en avtale med henne, på vegne av menighetsbladet, og sier bare: *Hilde, fortell om livet ditt – og troen!*

Hun vokste opp i en kristen familie i Larvik. Pappa var rektor og mamma var lærer. Dessuten var pappa leder for menighetsrådet «hele barndommen hennes». Så Hilde gikk på søndagsskole, og var på «alle» gudstjenester. Og det var kjent og trygt. Men i løpet av barneskolen bodde familien tre år i Sør-Sudan, hvor faren jobbet for Kirkens Nødhjelp. Og det var helt fantastisk, sier hun. For der løp hun fritt rundt, barbeint, i tre år. Så det var nesten en større overgang å komme hjem igjen enn å dra ut.

Som konfirmant var Hilde litt stolt av å «kunne alt». De hadde en «ny prest» som var med i både koret og ungdomsklubben, og som til og med syklet! Så det var gøy, sier hun, å vise de andre at kristne òg kunne være vanlige, og kule og morsomme. Da Hilde var 17, dro familien ut igjen. Denne gangen til Mali. Ett år. Da gikk Hilde på en kristen internatskole i Elfenbenskysten. Resten av gymnaset tok hun hjemme. Og da ble «Laget», det kristne skolelaget, viktig for henne. Her var hun både nestleder og leder. Og så var hun veldig engasjert av flykningene som nå var begynt å komme. Ja, menigheten hadde til og med en familie i kirkeasyl, som Hilde var mye sammen med. Dessuten drev hun med idrett. Volleyball.

Etter gymnaset tok hun et år på en Bibelskole i Mandal. Og etter det dro hun ut igjen. Denne gangen som «ett-åring» for Det norske Misjonsselskap, til Kamerun. Og det var spennende å være i Afrika som voksen, sier hun. For nå så hun andre ting. Nå ble hun mer bevisst på dilemmaer knyttet til misjon. Og hun ble opptatt av urettferdigheten hun så.

Etter året i Kamerun ble hun student. Hun studerte fransk. Og da oppsøkte hun «Laget» som hun kjente fra før. Men nå var Hilde et annet sted. Nå syns hun at de hun møtte der var for opptatt av seg selv og sin Gud. Så nå fant hun «Studentforbundet» i stedet, som var mer opptatt av verdens urettferdighet. Ja, som til og med hadde en egen utenrikskomité! Nå falt det Hildes farmor tungt for brystet å høre at barnebarnet gikk i det radikale «Forbundet». Men hun godtok det når Hilde satte seg ned med henne og forklarte! Og her presiserer Hilde, som har vært innom de fleste kristne organisasjoner, at hun er mest opptatt av «det vi har felles»! *Det har jeg lyst til å høre mer om; men kan vi få resten av historien først...!?*

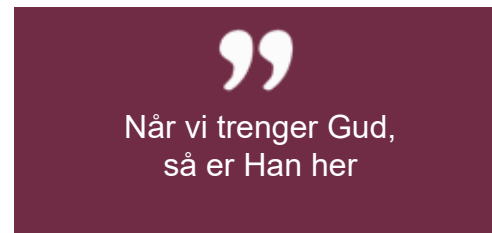
Ja, etter fransk ble det lærerskole, på Høyskolen i Oslo. Og U-landsstudier etter det. Så jobbet hun et par år som lærer i Oslo. Før hun reiste ut igjen. For nå hadde hun fått jobb som lærer i Mali. Men i tillegg var hun blitt (den første) leder i «Changemaker» – som er Kirkens Nødhjelps ungdomsorganisasjon. Og i tillegg var hun med i en fredsgruppe der. Og nå hadde denne fredsgruppen fått støtte av Utenriksdepartementet til en studietur til Sør-Sudan. Og det var på denne turen Hilde møtte Pio, som var med i tilsvarende fredsgruppe der. Det vil si; Hilde og Pio hadde møtt hverandre før, men nå ble det alvor! Derfor ble hun bare ett år i Mali, i stedet for tre, og hun fikk besøk av Pio to ganger i løpet av året. Med forlovelse som resultat. Og så dro de til Norge og giftet seg.

Men de ble ikke her. For nå fikk Pio et stipend for å ta en master. Så nå flyttet de først til Tyskland. Og så til Ghana. Hvor de bodde i to år. Og fikk sitt første barn. Så ble det Norge. Først Oslo, i ti år, og tre barn til. Men da trengte de mer plass. Og kjøpte hus her i Vestby. Det var i 2012. Men de rakk bare så vidt å flytte inn før Pio fikk jobb i Kenya. I tre og et halvt år. Og i dag er Pio regionsjef for Øst-Afrika i Kirkens Nødhjelp. Slik kan han i hvert fall gjøre *litt* for hjemlandet sitt, Sør-Sudan, som han savner, og som nå rives i stykker av krig.

Nå må vi snakke om tro, Hilde; hva tenker du er det viktigste «vi har felles»...!? At Jesus har åpnet veien til Gud for oss, svarer hun. Og at vi er skapt av Gud og til Gud. Og at det er nåde for alle.... Og så kommer det, med trykk: At Gud fins!! Og jeg tror Han har en plan, sier hun! Som det kan være vanskelig for oss å se. Barna i Narnia-bøkene går og går, sier hun. Og når de kommer frem, ser de at de kunne ha gått en annen vei. Da ser de at det ble tyngre enn det kunne vært. Og Løven Aslan kommer bare frem av og til; Når det er som vanskeligst. Og noen ser Ham! Sånn tror jeg det er, sier Hilde. Vi er på vei. Og når vi trenger Gud, så er Han her. Og hvis vi vil, kan vi merke at Han er her. Hvis vi tør å utsette oss for det. Hvis vi tør å kaste oss uti det, og slippe kontrollen. Og noen ganger blir vi tvunget til å gjøre akkurat det, legger hun til. Og da erfarer vi at det bærer!

Og i dagliglivet ditt, Hilde; hvilken rolle spiller troen da? Nå tar Hilde betenkningstid, for første gang i løpet av hele samtalen, tror jeg. For meg, begynner hun.....; jeg kunne ikke levd uten Gud, sier hun med ettertrykk! Han holder meg oppe. Og gir meg trygghet. Han er både en livskraft òg en personlig Gud. Og så begynner vi å snakke om Bibelen. For Hilde har oppdagget noen animasjonsfilmer som lages av The Bible Prosjekt, og som er så fine!! Så hermed er de anbefalt! Og jeg skal gå inn og se på dem! Det lover jeg!

Og det som slår meg når vi bryter opp, er hvor forskjellig livene våre blir, og hvor mye som er likt! Og hvor berikende det er å få hverandres historier. Så stor takk, Hilde!

Litt om julehøytidens historie....

*Kongenes tilbedelse av Carlo Dolci (1649)
Kristus med glorie!*

Vi har tre store kristne høytider; påske, pinse og jul. Og historiene bak er ganske forskjellige. Påske og pinse springer ut av jødiske høytider. Så de har kirken feiret fra første dag. Men det tok lang tid før en begynte å feire Jesu fødsel! For det var ikke vanlig å feire bursdag i den antikke verden. De fleste visste knapt når de var født. Og strengt tatt vet vi heller ikke når Jesus kom til verden. Så hva er historien bak den kristne jul?

Det begynte i Roma. På 200-tallet. Det begynte med feiringen av Kongenes tilbedelse. Fortellingen fra Matteus om de vise menn som kom med gaver til det nyfødte barnet (– etter hvert ble de konger, og tre i tallet, og de fikk navn!). Feiringen ble lagt til 6. januar. Og det de feiret var at det var Gud selv som viste seg i dette barnet. Så festen ble kalt Epifaneaia, som betyr tilsynekomst eller åpenbaring. Og Han viste seg altså først for hedninger, dvs. ikke-jøder! Så ble to fortellinger til knyttet til dagen, nemlig Jesu dåp, og historien om at Jesus gjorde vann til vin i et bryllup.

Disse tre fortellingene har det til felles at Jesus trer frem som guddommelig. Og da er vi inne på det store og viktige – og vanskelige – teologiske spørsmålet om hvordan Jesus var guddommelig. Og om forholdet mellom det menneskelige og guddommelige ved Jesus. Den formelen en endte med, som ble formulert på kirkemøtet i Nikea i år 325, var at Jesus var sann Gud og sant menneske (100 % og 100 % – som er dårlig matematikk, men god teologi!) Og når det var blitt slått fast, vokste ønsket frem om å feire Jesu komme til verden. Fødselen.

Så hadde keiser Aurelian mot slutten av 200-tallet innført sol-dyrkelsen som statsbærende religion; feiringen av Den uovervinnelige Sols fødsel. Det ble knyttet til vintersolverv, og lagt til 25. desember. Det gjorde han for å styrke samholdet i det store riket sitt. Dessuten knyttet den nye festen an til en gammel, populær, romersk fest, nemlig Saturnalie-feiringen. Som fant sted fra 17. til 24. desember, hvor de gjenopplevde en paradisisk «gullalder» (mange senere juleskikker kommer fra denne festen!)

*Romersk plakett med bilde av
Den uovervinnelige Sol*

”

Julens budskap er at
den evige Gud viste seg for oss
i ham som ble født i en stall

Så ble keiseren kristen. Først Konstantin. Og fordi kirken alltid har visst at Kristus er verdens lys, kjentes det naturlig å la feiringen av Jesu fødsel falle sammen med – og etter hvert erstatte(!) – Den uovervinnelige Sols fødsel. Og kanskje er det mest riktig å si at de «faller sammen». I hvert fall gjorde de det i kunsten. For nå fikk det nyfødte barnet i krybben – òg den voksne Jesus Kristus – og etter hvert også andre hellige – glorie. Som er solen på himmelen – eller det uovervinnelige, himmelske lyset.

Nå ble julen en viktig høytid. Og julens budskap er at den evige Gud viste oss seg for oss i ham som ble født i en stall, av en fattig jødisk pike, og svøpt og lagt i en krybbe, på halm og strå. Før hyrdene kom. Og kongene! For vi har to fødselsfortellinger i Det nye testamente, én hos Matteus og én hos Lukas, men de har mer og mer blitt til én fortelling.

Og hva med datoen da? Jo, den passet godt! Og ett argument som ble brukt, var at 25. mars var den tradisjonelle datoen for Jesu korsfestelse. Så er det en dyp sammenheng mellom Jesu fødsel og Jesu død. Og hvis han ble født 25. desember, kan unnfangelsesøyeblikket ha vært 25. mars – tenkte en! Og uansett er mørketid, og vintersolverv, en fin tid å feire Jesu fødsel på. En fest med dyp teologisk mening, og hvor vi kan gjøre mye hyggelig og morsomt sammen.

Riktig god jul!

Å jul med din glede ... da og nå ...

Viggo Johansen: Glade jul (1891)

➡ Inger-Torill Kirkeby

Jeg gleder meg som en unge til jul hvert år, selv om mye er forandret fra min barndoms jul. Og selv om jeg slett ikke føler at min barndoms jul hører til i «gamle dager».

Forandringen begynner allerede tidlig i november for da er det full jul i mange butikker. Akkurat dette forundres jeg over hvert år.

Førjulstiden var travel for husmødrene med all julematen; slaktning, pølsestapping, steking og hermetisering av medisterkaker, ølbrygging og syltelaging. Så var det steiking av minst 7 slags småkaker, sølvpudding og grønnsåpevask fra kjeller til loft. Julegaver skulle selvfølgelig planlegges og kjøpes, selv om gavehaugen var mindre enn det den er mange steder i dag, og julekort skulle skrives og sendes.

Som så mange andre, pyntet moren min juletreet etter at vi fire barna hadde lagt oss lille julaften. Det var stor stas å våkne opp julaftens

morgen for å beskue årets juletre. Treet var sjelden perfekt, men vi ungene brød oss ikke om at juletreet kanskje hverken var rett eller hadde jevne greiner. Lysene var tent og julekurver, noen julekuler, flagg og «englehår» gjorde treet vårt til det aller vakreste. Da vi fikk TV på '60-tallet, ble Disney-tegnefilmene en del av julaftens formiddag, mens vi ventet.... Ventet på at foreldrene våre ble ferdig i fjøset, så var det julemiddag, gang rundt juletreet og etter hvert gaveutdeling.

1.juledag var den store kirkedagen. I dag er det julaften som er den store gudstjenestedagen. Hele familier går til kirke for å høre juleevangeliet, synge julesanger, få julestemning. Dette er flott – selv om juledagsgudstjenesten dermed blir mindre besøkt.

Romjulen

Romjulen var travle dager i min barndom. For etter at de stille helligdagene var over, kunne vi fryde oss over både familie-, nabo- og vennelag. I dag er det blitt mye mer vanlig med selskaper og vennetreff i førjulstiden. Dermed er romjulen blitt en roligere uke for mange.

I min barndom kunne vi regne med flere besøk av julebukker, både barn og voksne. Og julefestene da, med juletre som rakk helt i taket på bedehuset eller andre forsamlingshus. Det var fantastisk når det var flere ringer rundt juletreet, lek og moro, og de gode gamle julesangene. Og selvfølgelig kom nissen.

Etter nyttårsfeiringen fortsatte julen i hvert fall til 13.dag jul (6.januar), eller til 20.dagen (13.januar) hvis juletreet fortsatt sto fint. Hjemme hos oss var julen over 6.januar, helligtrekongersdag, og jeg holder på denne tradisjonen og rydder bort juletreet og den andre julepynten denne dagen. I dag hører jeg at mange rydder bort julen allerede før nyttårsfeiringen begynner.

Å jul med din glede...forandring og utfordring

Den største forandringen i julefeiringen er kanskje at vi stresser mindre med juleforberedelser i form av bakst og vask, og at mye av juleselskapeligheten nå foregår før jul. Vi tenner lys og synger julesanger, noen av de gamle julesangene blir borte, men heldigvis skrives det nye flotte sanger. Men også i år kan vi helt sikkert fryde oss over «Glade jul, hellige jul», «Deilig er jorden», og «O, helga natt». Og jeg gleder meg til alt sammen.

Så gjelder den samme utfordringen som før, nemlig å huske at julen feires til minne om at Jesus Kristus, verdens frelser, ble født inn i vår verden som et lite barn i en stall i Betlehem. En kontrast til at mange opplever julen som en kjøpefest. Vi har selv ansvar for at den ikke skal bli det.

God førjulstid og etter hvert God jul, - som vi egentlig ikke skal si før 1.juledag, det er nemlig da julen begynner...

Nå er den hellige time.
Vi står i stjerneskin
og hører klokken kime.
Nå ringes julen inn.

*Englene synger høyt i kor,
synger om fred på jord.
Verden var aldri helt forlatt.
En stjerne skinner i natt.*

En nyfødt kjærlighet sover.
Nå er Guds himmel nær.
Vår lange vandring er over;
Stjernen har stanset her.

*Englene synger høyt i kor,
synger om fred på jord.
Verden var aldri helt forlatt.
En stjerne skinner i natt.*

Se, himlen ligger og hviler
på jordens gule strå.
Vi står rundt krybben og smiler,
for vi er fremme nå.

*Her kan vi drømme om den fred
som vi skal eie en gang,
for dette barn har himlen med,
og jorden fylles med sang!*

Tekst: Eivind Skeie 1992

Bøker for både små og store

Stadig nye bøker av Tor Åge Bringsværd finner veien til bokhandlene, og 84-åringen fra Hølen har ingen planer om å pensjonere seg.

  Inger-Torill Kirkeby

Etter barne- og ungdomsår i Skien, tok Tor Åge Bringsværd fatt på teologi-studier i Oslo. Teologien ble etter hvert byttet ut med studier i religionshistorie og folkeminnevitenskap. Han ble prisbelønt forfatter istedenfor sjømannsprest.

Sammen med Jon Bing (1944-2014) introduserte Bringsværd science fiction for norske lesere. De utviklet en sjanger de kalte fabelprosa; fantasi, science fiction og grøssere. Bing & Bringsværd skrev både sammen og hver for seg. – Vi lekte sammen hver tirsdag i mange år, sier Tor Åge som har fortsatt å skrive fabelprosa.

Kulturkvartalet

I tillegg til at Bringsværd's bøker selvfølgelig finnes i det nye biblioteket i Vestby Kulturkvartal, har flere av rommene i Kulturkvartalet navn fra Bringsværd's univers. Den store festsalen heter *Tambar*. Tor Åge har utgitt hele 12 bøker om femåringen *Tambar* som er en ganske van-

lig gutt rent bortsett fra at han er et troll. Han gjemmer halen sin i buksa når han er i barnehagen, og når han kommer hjem rister han løs trollhalen og viser fram trollkreftene sine.

– Troll er den norske urbefolkningen, sier Tor Åge helt alvorlig. Han trekker en parallell til indianerne som stadig ble fordrevet lenger vestover i USA. – Trollene måtte flykte opp i fjellene. De fleste ser på Askeladden som en helt, men egentlig var han jo en massemorder, fortsetter han. Kanskje må vi se på Asbjørnsen og Moe med nye øyne.

Samarbeid med IKO

Tor Åge forteller at han har skrevet flere bøker for IKO (Kirkelig pedagogisk senter). En av dem er fortellingen om Josef, ikke Jesu far, men drømmeren som ble solgt som slave til Egypt av sine egne brødre. En annen bok er *Da Jesusbarnet kom til prærien*. Den siste boken hans på IKO heter *Babel*, og handler om folkene i byen Babel som ville bygge et tårn helt opp til himmelen. Og her får vi sikkert lære om både «babelsk forvirring» og hvor ordet «babler» stammer fra.

Karsten og Petra

Vi kan nesten ikke skrive om Tor Åge uten å nevne «*Karsten og Petra*». De første bøkene om Karsen og Petra kom i 1992 og etter hvert er det blitt over 30 små og store bøker om de to barnehagebarna og bestevennene og deres kosedyr *Løveungen* og *Frøken Kanin* (som det forresten finnes egne bøker om). Bøkene er illustrert av Anne G. Holt. Karsten og Petra finnes i NRK TV og NRK Radio, de finnes på lydbok, på app og på film.

Tor Åge synes det er hyggelig å tenke på at mange som hørte disse bøkene som barn, nå leser dem for sine barn igjen.

Han nevner også bøkene om Ruffen, den lille sjøormen som blant annet forelsker seg i en dragepike fra Japan, til foreldrenes store forskrekkelse.

Noen av Bringsværd's mange bøker – inkludert årets "Den himmelske makrell"

Barnebøker og allbøker

Tor Åge har skrevet bøker i mange sjangre både for barn og voksne. Samtidig sier han at mange av bøkene som kanskje oppfattes som barnebøker også kan leses av voksne. I hans univers blandes fiksjon og fakta med stor eventyrlyst og stor kunnskap. Og han er opptatt av at barnebøkene skal være av god kvalitet.

Tor Åge forteller om barnebarnet på 7 år som bor i gåavstand fra bestefarhuset, og vi spør om han lar seg inspirere av samtaler med barn. – Jeg henter vel like gjerne fram barnet i meg selv, 5-6-åringen er fremdeles inne i meg, jeg stoler mer på den enn på andre 5-åringer, sier han. – Vi har fantasi alle sammen, men så undertrykkes den, vi skal liksom bli voksne.

Tor Åge har utgitt flere bøker om guder og myter og han har vært hovedredaktør for serien *All verdens hellige skrifter*. Vi tenker at det kreves mye forkunnskap og mye studier til mange av bøkene hans. – Ja, svarer han enkelt på dette. De fem bøkene i *Gobi-serien* handler om Asia i middelalderen, om folkevandringer, korstogene og Djengis Khan, også her blandes fakta og fantasi.

Base i Hølen

Tor Åge kom flyttende til Hølen for 34 år siden og han følte seg straks hjemme her. Så hjemme at han skrev dette da han utga boken *De hellige tre narrer*: «Denne boken er tilegnet alle mine venner og naboer i Hølen – en liten landsby i Akershus – hvor innbyggerne hvert år samles for å feire Helligtrekongersdag og markere at julen er over for denne gang....»

Og sånn er det fremdeles. Helligtrekongersfeiringen er etter hvert blitt et kjempearrangement for både Hølen-beboere og mange andre. Og Tor Åges bok har helt klart vært med å påvirke utviklingen. Boken *Lilletrollet* ble i 1999 til vellykket musikal med musikk av Øyvind Denstad. Stykket ble oppført i lokalbygd amfi i Hølenelva med kulturminister Anne Enger (Lahnstein) tilstede.

”
Vi har fantasi alle sammen,
men så undertrykkes den,
vi skal liksom bli voksne

Forfatteren og dramatiker Tor Åge Bringsværd har fått mange priser for sitt arbeid, og vi lurer på hvilken av dem han setter høyest. Han tenker litt før han peker på løvestatuen i bronse i vinduskarmen på kjøkkenet. Statuen av Elena Engelsen viser at han har fått Norsk kulturråds ærespris for «en innsats av vesentlig betydning for norsk kunst- og kulturliv».

Stadig nye planer

Bringsværd har utgitt over 250 store og små bøker. Bøkene er oversatt til 23 språk og teaterstykkene hans er oppført i 14 land. Nå har han fylt 84 år og vi lurer på om han kanskje har tenkt å trappe ned litt. Men det høres ikke sånn ut. Han nevner i forbifarten to av årets utgivelser. «*Den himmelske makrell*» handler om en gruppe mennesker som er rammet av en mystisk sykdom, det såkalte makrellsyndromet. Cappelen Damm skriver at boka er underholdende, klok og fantasieggende. Og så er det «*Med nebb og klør. Fugler i myter, eventyr og folketro fra hele verden*». – Vår fascinasjon for fugler er universell, sier Tor Åge som fryder seg over å dele denne fascinasjonen og kunnskapen om den med leserne.

Litteraturkritiker Marta Norheim i NRK skriver at Bringsværd's bøker «utvider universet, fargelegger horisonten og er særs heldig for humøret». Og da er det godt å vite at det er mer på gang, allerede til neste år. En dag skal han kanskje lage en oversikt over det han har utgitt, men det har han ikke tid til ennå. – Da skal jeg gå og klappe litt på bøkene, smiler han. Og vi skal klappe for Tor Åge Bringsværd!

På veggen av NAV-bygget i Vestby Sentrum. Thomas Stønjums hyllest til Tor Åge Bringsværd i forbindelse med 80-årsdagen

Søndagsskolen

– slik jeg husker den fra barndommen i Skien

→ Tor Åge Bringsværd

Denne teksten har tidligere stått på trykk i menighetsbladet i Skien. Takk til Tor Åge Bringsværd for at vi også får bruke den!

Det har lenge vært vanlig å snakke nedsettende om søndagsskolen. Latterliggjøre den. Ja, til og med omtale den som skadelig, og noe barn ikke burde utsettes for. Så har det da også blitt færre og færre søndagsskoler her i landet. Og snart er de kanskje helt borte. La meg derfor straks få komme ut av skapet og si det rett ut: For meg har det alltid vært en glede å tenke tilbake på de årene jeg gikk på søndagsskole i Skien kirke. Jeg har bare gode minner – min barnlige sjel fikk verken risper eller sår, og ikke en eneste natt kan jeg huske å ha ligget i søvnløs gru med tankene fulle av fortapelse og slemme fariseere.

Jeg husker moren min fulgte meg den første tiden, men jeg var ikke store kroppen før jeg insisterte på at jeg ville gå alene. Jeg var jo stor gutt og nesten seks år. For øvrig var trafikken fra Nylende og ned gjennom Duestien ikke på langt nær så livlig som i dag. Og dessuten var det jo søndag formiddag.

Kirken i seg selv var imponerende vakker, og for oss som valgte å gå Kverndalsbakken opplevde vi den som et soria-moria-slott på toppen av en grønn bakke hvor det av og til gresset kuer ...

Søndagsskoletimene ble som regel holdt i selve kirkerommet, til venstre, lengst fremme. Jeg husker ingenting av det de voksne snakket om, bare at de snakket veldig mye. Men når flanellografen ble trukket frem, da spisset jeg ører og flyttet meg nærmere, for det var da det virkelig begynte. I dag er det nesten ingen som vet hva en flanellograf er for noe, men vi som gikk på søndagsskolen i gamle dager, vi vet det. Og kort fortalt: Det er en tavle, trukket over med flanel.

Og på den kan det festes flate billedfigurer av kartong eller stoff, fordi figurene har filt eller sandpapir på baksiden.

Ved hjelp av slike "utklippdukker" fikk vi nå servert de mest spennende historier. Vi fikk høre om Noa og alle dyrene, vi ble fortalt om Josef og de slemme brødrene hans, vi var i løvehulen sammen med Daniel (han sang vi om også, nesten hver eneste søndag), vi var hos farao i Egypt og vi vandret gjennom ørkenen sammen med Israels barn. De voksne fortalte enkelt og levende. Og vi barn lyttet, og lyttet. Jeg var nok ikke noe solskinnsbarn (en sånn som vi sang om og som "lyste for ham hver dag"), men dette var en verden jeg følte meg hjemme i. Kjærligheten til de gamle bibelske fortellingene har jeg beholdt like til den dag i dag, og for å være enda mer personlig: Jeg tror det jeg opplevde på søndagsskolen la mye av grunnlaget for at jeg ble forfatter. Ved å drømme meg bort i følge med pappfigurer – som kunne rope, le og gråte – og som ble flyttet rundt på en stor flanelstavle, lærte jeg dramaturgien i en god historie. Og av fortellingen om Den barmhjertige samaritan, lærte jeg å forstå at noe godt kan være sant – *virkelig sant* – selv om det kanskje ikke har skjedd.

Jeg kan ikke huske at vi ble utsatt for noen "forkynnelse" i tradisjonell forstand. Men gjennom de spennende flanellograf-fortellingene forsto vi at det var viktig å velge: Ikke HVA vil du bli, men HVEM vil du bli – Hvem vil du være? Hvem av disse personene vil du helst ligne på?

Og den slags etisk hodebry bør vi unne oss – i alle aldre.

At jeg først og fremst forbinder søndagsskolen med bilder, er interessant. For opp gjennom kirkehistorien har jo bilder faktisk vært en vesentlig del av den kristne forkynnelse. Den gang folk ikke kunne lese, var utskjæringer på veggene, statuer og glassmalerier viktige "fortellere". For ikke å snakke om alle de vakre glassmaleriene. Og en tid drev jo også prester og munkker med forkynnende teater på plassen foran kirkedøren.

Slik sett føyer flanellografen seg naturlig inn i en lang tradisjon, som ett av mange billedmedier i kirkehistorien.

Alt dette hendte lenge før TV og video. Det var den gang for lenge siden ... da Køhn var klokker og Kleive satt ved orgelet og prosten Seip ennå ikke hadde pensjonert seg. Men den jeg husker best av alle er likevel *Paul Thelin*. Jeg tror aldri jeg har møtt et snillere menneske. Han betydde mye for mange, og jeg var så heldig at jeg siden – som niaring – fikk ha ham som leder i KFUM også. Og lukker jeg øynene kan jeg ennå se ham komme smilende mot meg – på sykkel, naturligvis. Alltid på sykkel.

Søndagsskolebarn i Skien kirke, riktignok noen år etter at Tor Åge gikk der. Skien kirkes søndagsskole feiret 100 år!

Kilde: Digitalt museum, gjengitt med tillatelse i henhold til Creative Commons lisens CC BY-ND 4.0 DEED

Flanellograf i bruk – her hos Frelsesarmeen i Trollhättan i Sverige

Skjermdump YouTube

Kvinner i spissen for mer fred i Etiopia

Dagens situasjon i Etiopia er veldig vanskelig med store konflikter. I kirken er det likevel noen modige og fryktløse kvinner som går i spissen for å mobilisere lokalsamfunnet mot vold og for en fredelig sameksistens.

Presten **Desta Danso** i Dara er en av disse.

Hun begynte å tenke mye på hvor viktig kvinners rolle er for å skape fred i lokalmiljøet, i kirken, på skolen og i storsamfunnet. Derfor startet hun fredsklubber på skoler i nærmiljøet. Videre samlet hun kvinner i kirken til informasjonsmøter. Disse lokale kvinnene kan ikke stoppe krigen andre steder i Etiopia, men de kan være gode eksempler for andre mennesker i lokalsamfunnet. Konflikter kan bare oppstå i et samfunn dersom mennesker lar seg mobilisere for hat og vold. Desta har nå mobilisert hele 7500 kvinner som har lært hvor viktig det er at de er mer aktive i arbeid med fred og forsoning.

En annen driftig kvinne er **fru Hana**, kvinnesekretær i en menighet i Adola. Både hun og Desta arbeider sør i Etiopia. Til daglig jobber Hana på et statlig kontor, jobben i menigheten er frivillig. Hun ville bringe videre det hun hadde lært om fred og forsoningsarbeid. Derfor satte hun seg som mål og greide å besøke 70 menigheter fordelt på 7 samlinger. For å komme seg rundt, leide hun en motorsykkel!

Desta og Hana er to modige kvinner som står imot radikalisering av samfunnet og en økende grad av etnisk splittelse og vold. Vær med å be for fred i Etiopia, at færre mennesker vil la seg mobilisere for konflikt og at flere vil jobbe aktivt for fred og forsoning, slik som Desta og Hana gjør.

Menighetene i Vestby støtter Det Norske Misjonsselskap sitt arbeid i Etiopia. Du er velkommen til å bidra.

Du inviteres med dette til å støtte arbeidet i Etiopia
Vipps konto 13311
Bankkonto 1080 29 06744
Husk å merke gaven «Etiopia»
Innsamlet beløp per oktober er 28.598 kroner

LIVETS GANG

Døpte i Vestby

Lotte Mørk Kristiansen
Mio Rodal Lindgren
Sonja Raad Fonbæk
Viktor Konstantin Brenno
Emilie Andrea Hidalgo Hegna
Hedvig Jennysdatter Graham Kaspersen
Levi Elia Aardal
Isak Sigurdsson
Elias Joel Kennland
Embla Glad Jørgensen

Døpte i Son / Såner

Josefine Navestad Aambø
Iver Enger Hansen
Winter Vimmelvik Mortensen
Jakob Strandman Larsen
Sander Sletten
Hedvig Josefine Sandaker Strandum
Luna Mari Furseth
Nikoline Volldal Thomassen
Sofia Wangberg Caspersen

Døpte i Garder

Sonja Walheim Smestad

Døpte i Hvitsten

Wilhelm Borge
Emily Frederikke Arnestad Bye-Johnsen
Leif Lehmann Eckbo
Adam Myklebust-Hansen

Viet i Vestby

Anette Hegge og Jan Henrik Heen
Johan Marcus Bull-Berg og
Henriette Bull-Berg
Linda Christin Tveiten og
Kenneth Øivind Klausen

Viet i Son / Såner

Kjell Rune Elnan Sannes og
Annika Søderholm
Øyvind Kolling Johansen og
Mathilde Lossius Østerud
Morten Andreas Hauge og
Silje Owesen-Lein

Viet i Garder

Mathias Øvrevik Mjærum og
Maria Eikeland
Christine Gundersen Kolseth og
Joakim Wirkola Karlsen

Viet i Hvitsten

Andreas Kennland og
Maria Shanin Andreassen
Paal Christian Svendsen og
Anniken Marie Bugten
Didrik Henriksen Schwabe og
Renathe Carlsen Aurdahl
Therese Gilberg Bjærum og
Rasmus Bjærum

Døde i Vestby

Tore Eriksen
Arve Håkon Randsted
Aline Waatvik Sandaker
Else Synnøve Jacobsen
Rose Løtvedt Lambertsen
Broder Christian Mannich Hansen
Thore Wilhelm Stenberg
Lisbeth Røed
Berit Signe Ombudstvedt
Anni Marie Hamborg
Liv Strømseng
Åshild Jorunn Fredvang

Døde i Son / Såner

Aud Ellen Sofie Jakobsen
Erling Halvorsen
Liv Maagerø
Tordis Myrvang
Ole Andreas Absalonsen
Tone Inger Marie Kolderup
Randi Åse Follum
Terje Runar Syversen
Randi Vendshol
Liv Karin Semb Bergum
Gustav Alme
Thorbjørn Hauge
Ottar Kristoffersen

Døde i Garder

Hans Lie

Døde i Hvitsten

Espen Bakke
Lasse Løv

Fra venstre: Per Willy Wilhelmsen (sogneprest), Alette Krekvik Sæterstøl (kirke-tjener), Kari Haugstvedt (Vestby felles menighetsråd), Elisabeth Hystad, Magne Mjærum og Tom Braaen.

➡ 📷 Inger-Torill Kirkeby

Garder misjonsforening

130 år

Mens stadig flere misjonsforeninger legges ned, holder Garder Misjonsforening fremdeles aktivitetsnivået oppe, og 27. september kunne foreningen invitere til 130-årsjubileum. 55 feststømte medlemmer og gjester satt benket rundt bordene på Gardarheim da leder Elisabeth Hystad ønsket alle hjertelig velkommen. Blant gjestene var representanter fra kirken, Filadelfia, og flere lokale foreninger. Programmet besto blant annet av et lite tilbakeblikk og hyllest av Thora Presterud som startet foreningen i oktober 1893. I tillegg til et varmt hjerte for misjonen, viste Thora Presterud også omsorg for landstrykere som fikk varme tepper og muligheter for overnatting i låven.

Tom Braaen kåserte om Lars Kjørsvik, tidligere sogneprest i Vestby. Kjørsvik deltok aktivt i lokalmiljøet både i Son og senere i Vestby. Han var også en ivrig skribent og har blant annet skrevet «Sangen til Vestby», som vi selvfølgelig sang.

Vokalgruppa «Vokalis» fra Indre Østfold underholdt med glad sang. Det samme gjorde Garders egen Charlotte Justnæs. Magne Mjærum fra Det Norske Misjonsselskap gratulerte jubilanten og skrøt av arbeidet Garder Misjonsforening gjør. Han fortalte fra virksomheten NMS driver rundt i store deler av verden før han holdt andakt.

Og så var det servering av snitter og deilige kaker, og selvfølgelig mulighet til å gi en gave til NMS.

- Vannrett**
- Bildetekst 1
 - Eksister
 - Konsumere
 - Himling
 - Undertegnedes
 - Matvekst
 - Båteier
 - Stater (forkortet)
 - Duett
 - Brått
 - Buskapsplass
 - Fareskiltkjendis
 - I det (gammel form)
 - Fisk
 - Forkortet flertall
 - Plyndre
 - Utsøkt
 - Idrettsforening i Oslo
 - Bli mange
 - Og så videre (forkortet)
 - navle (viktig sted)
 - Diffuse
 - Bevis (forkortet)
 - Blanke
 - Klesplagget
 - Slumret
 - Øyeblikket
 - Bokstavgruppe
 - Bildetekst 3 fortsetter
 - Tone
 - Avslag
 - Slurk
 - For eksempel Carmen
 - Øke
 - Forkortet plassering
 - Uglelyd
 - Tall
 - Smøg
 - Løsninger
 - Pronomen
 - Purke
 - Stirre
 - Påfunn
 - Utrop
 - Tatt med (forkortet)
 - Bildetekst 2 fortsetter
 - Britisk dans

- Loddrett**
- Spesialisten
 - I fullt omfang
 - Tekstilarbeidet
 - Kobbel
 - Vulkan
 - Drikk
 - Bildetekst 1 fortsetter
 - Bildetekst 3
 - Artikkel
 - Bildetekst 4
 - Stinke
 - Dårskap
 - Dagene
 - Ammunisjon
 - Forkortet øyrike
 - Bildetekst 2
 - Vern
 - Hyllest
 - Anmodes
 - Borte
 - Nedbør
 - Ynglinger
 - Bildetekst 3 fortsetter
 - Ikke utenfor
 - Uvirkelig
 - Freddie Mercurys band
 - Båtplassen
 - Bildetekst 2 fortsetter
 - Vondt
 - Mikroskopiske
 - Byge
 - Forkortet venstreparti
 - Ivrig
 - Gjengjeldelse
 - Kvinne
 - Sopp
 - Bilmerke
 - Sykdom
 - Bildetekst 2 fortsetter
 - Gjør ren pipa!
 - Lukt
 - Underlig
 - Belegg
 - Dyrehår
 - Forkortet rekkeelement
 - Forkortet departement
 - Fase

Slik sender du inn:

Løsningen er setningen som kommer fram i de grå stripene, i riktig rekkefølge (bildetekst 1, bildetekst 2 og så videre).

Denne setningen sender du på e-post til
vestby.menighetsblad@gmail.com

Hvis du foretrekker vanlig post, kan du sende løsningssetningen til
Vestby menighetsblad, Ugleveien 16, 1555 Son.
 Merk konvolutten "Kryssord".

Innsendingsfrist er 1. februar
Husk navn og adresse!
 En vinner får fire FLAX-lodd

Vinner forrige gang:
 Jofrid Sævbø
 Vangjordet 22
 1543 Vestby

Presterud Elektro AS

Autorisert elektroentreprenør

Brandstadveien 460
1544 Vestby

64 98 27 70

*Alle typer små
og større oppdrag*

Besøk oss på
www.prielektro.no
post@prielektro.no

Elektroarbeidet utføres av:

*Vestby
Elektro*

Etbl. 1961

Service A/S

Tlf. 64983040

**NÅR LIVET
TAR NYE VEIER**

Ditt lokale gravferdsbyrå
med erfaring gjennom fem generasjoner.

Vi er alltid tilgjengelig på telefon 69 25 11 15

Våre avdelinger
Moss: Solgaard Skog 4, 1599 Moss
Råde: Mosseveien, 14, 1640 Råde
Son Vestby: Sagaveien 120, 1555 Son
www.bentzengravferd.no

Bentzen
MOSS BEGRAVELSESBYRÅ AS

**Spar opp til 50% ved kjøp av
gravstein på nett**

Gravstein24 tilbyr også
vedlikehold og oppussing.
Stort utvalg av nye gravsteiner.
Ring oss på tlf. 4000 2448

gravstein24.no

- en del av Ellingard
Gruppen

Ditt lokale gravferdsbyrå

**GARDER
BEGRAVELSESBYRÅ**

Garderveien 643 – Vestby
garder.bgr.no

64 95 16 65 – hele døgnet

Velkommen til

MOSS STENHUGGERI

Østfolds rimeligste på gravminner.

Åpent 09 - 16:30 (09-14) eller etter avtale.

Gravering av nye navn på gamle stener.
Rensing og oppfriskning av gammel skrift.
Rask levering.

Du finner oss i ditt lokalmiljø,
Jutulveien 2, 1534 Moss

Tlf. 69 25 73 72
Mobil: 995 94 723
moss-stenhuggeri@hotmail.no
www.moss-stenhuggeri.no

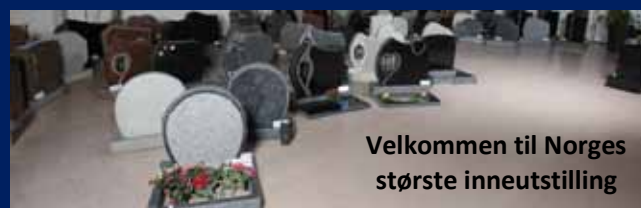

Begravelsesbyråkjeden
JØLSTAD

Ski - Kolbotn - Askim
Nesodden - Ås

64 91 49 00 (24t)

jolstad.no

Velkommen til Norges
største inneutstilling

SALG AV GRAVSTEN

- Din lokale leverandør - 50 år i Follo -

Hos oss ser du den stenen du kjøper, og unngår tvil ved
bestilling fra katalog. Vi tar oss god tid til å hjelpe deg med
personlig tilpassing av gravstenen. Stort utvalg av natursten.

www.oslomonument.no – Ring oss: 64 94 69 53
OSLO MONUMENT AS, Nygårdsveien 32, ved Da Vinci broen

GOD SMAK FOR EN GOD SAK

Høykvalitetskaffe av 100 % Arabica-bønner fra Sør-Amerika. Kjennetegnes ved sin fine syrlighet og gode fylde. Fairtrade bidrar til bærekraftig utvikling for sertifiserte råvareprodusenter ved å legge til rette for rettferdige handelsbetingelser, sosial endring og beskyttelse av miljøet. Kaffen er sertifisert, handlet, kontrollert og kjøpt etter Fairtradestandardene, totalt 100 %. For mer informasjon, se info.fairtrade.net/sourcing

JOH. JOHANSSON KAFFE AS – kjent for god kaffe siden 1866 – www.farmers.no

Son Blomster

gaver & interiør

www.son-blomster.no

Martin

Heidi

Roy

Inger-Lise

Toril

Hanne

Plutselig er stolen tom...

Vi som er igjen lærer oss å leve med minnene, men først kan det være godt å ta farvel.

FONUS
BEGRAVELSESBYRÅ

Telefon 69354020 • Alltid tilgjengelig • Østfold • fonus.no

FONUS
BEGRAVELSESBYRÅ

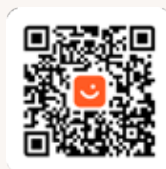
Mange har ikke råd til å feire jul

Forskjellene i Norge øker. Flere familier må velge mellom mat eller julegaver.

Du kan hjelpe!

Gi en julegave på **vipps 13130**

+ **Blå Kors**

Illustrasjonsfoto

Vi vet at lokalkunnskap og lang erfaring gir god pris for din bolig.

FOSS

Tlf. 64 98 66 88 - son@fossco.no

Odlo fabrikker

Son kulturkirke

Smia Flerbrukshus - Frogn

Vi utfører nybygg og rehabilitering innen privat og offentlig sektor

Hobølveien 4, 1550 Hølen • Telefon 64 98 23 30
post@hersleth.no • www.hersleth.no

Vi utfører din trykksak fra ide til ferdig produkt

VESTBY GRAFISKE AS

Høgdaveien 2, 1540 Vestby
Telefon 64 95 04 29
www.vestbygrafiske.no

Selge bolig?

Vi i EiendomsMegler1 har fokus på den optimale boligsalgsprosessen!
Som markedsledende i Vestby kommune kjenner vi nærområdet godt og har høy faglig kompetanse.

Ta kontakt med oss for å høre mer om våre løsninger og tilbud ved salg av bolig. Våre flinke meglere hjelper deg og tar gjerne en hyggelig og uforpliktende boligprat!

Telefon: 64 95 33 33

E-post: firmapost.vestby@eiendomsmegler1oa.no

EiendomsMegler 1

Alt i hage og anlegg

Tømtveien 196
1540 VESTBY

havestby@online.no

**Hærnes
Byggtjeneste AS**

Tlf. 64 95 50 50/92 04 55 00

**Moss Varmepumpe
Installasjon og Service**

Mobil: +47 993 59 010

Nettside: www.Mossvp.no

E-post: mossvarmepumpe@gmail.com

Panasonic

heating & cooling solutions

AKTIVITETSKALENDER

MAN	Formiddagstreff	Vestby menighetshus	Første mandag i måneden kl. 11,30-14.00	Kontakt: Morten Elef Antonsen, Tlf. 23 88 46 77 / 922 17 953 Ring før 10.00 for henting!
TIRS	Tirsdagskafe	Son kulturkirke	Hver tirsdag kl. 11.00-13.30	Kontakt: Dag Gjersøe Tlf. 932 16 200 dag.gjersoe@online.no
ONS	Babysang	Vestby menighetshus Son kulturkirke	Onsdager kl. 12.30-14.00 Sjekk også www.facebook.com/babysangVestby	Kontakt: Kristin Gulowsen, Tlf. 466 33 335 KG887@kirken.no
	Kveldsmesse	Son kulturkirke	Hver onsdag kl. 19.00 Messe 45 minutter, deretter kveldsmat	Kontakt: Kirsten Gustavsen kirsten.gustavsen@gmail.com
	Misjonsforening i Garder - NMS	Gardarheim ved Garder kirke kl. 18.30	31.jan, 26.feb, 20.mars, 24.april, 29.mai	Kontakt: Elisabeth Hystad, Tlf. 932 13 135
TORS	Vestby barnekor (1.-5. klasse)	Vestby menighetshus	Hver torsdag kl. 17.30-18.30	Kontakt: Svein-Gerhard Soma Hordnes, tlf 924 01 441
	Barnekoret JUBEL fra 1. klasse	Son kulturkirke	Hver torsdag kl. 17.30-18.30	Kontakt: Tuva Hongve, tlf. 934 92 262
	Såner kirkekor	Såner kirke	Hver torsdag kl. 19.00	Kontakt: Tatiana Grushina, tlf. 469 16 107 TG524@kirken.no
FRE	Between	Son kulturkirke	To fredager i måneden kl. 18.00-19.30	Kontakt: Geir Gjessing, tlf. 938 29 501 GG359-@kirken.no
SON	Tro og Lys i Follo Gudstjeneste- og sosialt felleskap for utviklingshem- mede med følge/familier	Ås arbeidskirke	9.des, 13.jan, 10.feb, 16.mars, 13.april, 15.juni. Kl. 14.00-16.30	Kontakt: Prostidiakon Atle Eikeland tlf. 948 56 362 AE943@kirken.no

www.kirken.no/nb-NO/fellesrad/vestby/aktiviteter

Tro og Lys våren 2024

Tro og Lys Follo er et økumenisk kristent fellesskap. Det består av utviklingshemmede med deres familier og venner.

Vi møtes for å:

- Ha måltid og festlig samvær.
- Dele livs- og troserfaringer.
- Ha gudstjeneste, syng og be sammen.

Vi trenger hverandre og ønsker at alle blir sett og får være med. Vi erfarer at når vi som er skapt med ulike gaver, deler troen og livet med hverandre, så opplever vi Guds nærvær på en spesiell måte.

Vi møtes i Arbeidskirken i Ås lørdager kl. 14.00-16.30

(datoer, se aktivtetskalenderen)

og en søndag i mai til Tro og Lys-gudstjeneste kl. 11.00

Hjertelig velkommen!

Velkommen til kirken!

Søndag
3. desember
1. søndag i advent

Vestby kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste med dåp og nattverd. Lys Våken
Hvitsten kirke kl. 16.00
Lysgudstjeneste med 4-årsbok
Garder kirke kl. 16.00
Lysgudstjeneste

Søndag
10. desember
2. søndag i advent

Son kulturkirke kl. 11.00
Fellesgudstjeneste med dåp og nattverd

Søndag
17. desember
3. søndag i advent

Vestby kirke kl. 11.00
Sanggudstjeneste med korps og flere kor
Garder kirke kl. 19.00
Kveldsgudstjeneste med julens salmer
Såner kirkekor deltar

Søndag
24. desember
Julaften

Julaftensgudstjenester:
Vestby kirke kl. 14 og 16
Son kulturkirke kl. 14
Hvitsten kirke kl. 14
Såner kirke kl. 16
Garder kirke kl. 16

Mandag
25. desember
Juledag

Vestby kirke kl. 12.00
Høytidsgudstjeneste med dåp og nattverd

Tirsdag
26. desember
2. juledag

Såner kirke kl. 12.00
Høytidsgudstjeneste med dåp og nattverd

Mandag
1. januar
Nyttårsdag

Strømbråten kapell kl. 19.00
Nyttårsgudstjeneste

Søndag
7. januar

Såner kirke kl. 11.00
Gudstjeneste med dåp og nattverd
Vestby kirke kl. 19.00
Kveldsgudstjeneste med nattverd

Søndag
14. januar

Vestby kirke kl. 11.00 og
Garder kirke kl. 11.00
Gudstjeneste med dåp og nattverd

Søndag
21. januar

Hvitsten kirke kl. 11.00 og
Son kulturkirke kl. 11.00
Gudstjeneste med dåp og nattverd

Søndag
28. januar

Vestby kirke kl. 11.00
Fellesgudstjeneste med dåp og nattverd
Bibeldagen

Søndag
4. februar

Vestby kirke kl. 11.00
Gudstjeneste med dåp og nattverd
Såner kirke kl. 19.00
Kveldsgudstjeneste med nattverd

Søndag
11. februar

Son kulturkirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste med dåp og nattverd
Karneval
Garder kirke kl. 11.00
Gudstjeneste med dåp og nattverd

Onsdag
14. februar

Son kulturkirke kl. 19.00
Askeonsdagsgudstjeneste med nattverd

Søndag
18. februar

Vestby kirke kl. 11.00
Fellesgudstjeneste med dåp og nattverd

Søndag
25. februar

Hvitsten kirke kl. 11.00 og
Såner kirke kl. 11.00
Gudstjeneste med dåp og nattverd

Søndag
3. mars

Vestby kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste med dåp og nattverd
Tårnagenter
Garder kirke kl. 19.00
Kveldsgudstjeneste med nattverd

Søndag
10. mars

Vestby kirke kl. 11.00 og
Såner kirke kl. 11.00
Gudstjeneste med dåp og nattverd

Søndag
17. mars

Vestby kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste med dåp
Barnas påskefest
Son kulturkirke kl. 11.00
Gudstjeneste med dåp og nattverd

Søndag
24. mars
Palmesøndag

Garder kirke kl. 11.00
Fellesgudstjeneste med dåp og nattverd

Denne logoen markerer de gudstjenestene som feires i forbindelse med trosopplæringstiltak.

 Ønsker du å få informasjon om kommende søndags gudstjenester på SMS?
Kontakt kirkekontoret på tlf. 922 17 963
Dersom du ikke lenger ønsker å motta sms om gudstjenester, ring samme nummer.

Barna og ungdommene våre er de viktigste vi har!
Og vi ønsker selvsagt å gi dem det beste, inklusive gode verdier og god ballast for å takle livet sitt.

For å opprettholde og videreutvikle det flotte barne- og ungdomsarbeidet i menighetene er vi avhengige av givertjenesten vår. Har du mulighet til å være med som fast giver? Drar vi sammen kan vi i fellesskap gjøre tilbudene til ungene våre enda bedre! Se kirken.no/vestby (Om oss → Bli giver) for mer informasjon.

Vestby Felles Menighetsråd

Kontonummer 1080.44.69007

En utålmodig gutt napper pappa i jakken og peker bortover gaten. Pappaen kaster et blikk i retningen gutten peker. Han tenker distraheret; er det ikke stjerner overalt nå? Det er langt ut i desember, og det henger stjerner i et hvert vindu eid av et menneske med respekt for seg selv. Ja, gutten min, svarer han mens han lynraskt scroller handlista på mobilen, det stemmer sikkert, det er mange stjerner i vinduene nå. Det er fordi det er desember. Det er snart jul. Da er det vanlig, ja, det er en tradisjon, å pynte med stjerner i vinduene.

En tradisjon? Gjentar gutten. Han ser ut til å være omkring ni-ti år. Kledd i en litt for stor mørkeblå regnjakke, og med en grønn lue dratt langt ned over ørene. Hva er en tradisjon? Pappen svarer igjen raskt og uten særlig innlevelse: Det er noe vi gjør om igjen og om igjen. Hvorfor det? Gutten gir seg ikke. Er visst av det vitebegjærlige slaget. Da stanser pappaen og puster to ganger mens han tenker seg om. Han bestemmer seg for å la handlista vente, og foreslår at de skal sette seg på kafe og snakke litt om tradisjoner. Gutten lar seg ikke be to ganger. Han er temmelig våt i joggeskoa. Det blir kakao med krem og pepperkaker på begge to. Vaglet opp på barkrakker ved vinduet, med en lysende stjerne som nesten stikker spissen ned i krøllene til far, snakker de om tradisjoner og jul.

Pappa forteller at tradisjoner er betydningsfulle, fordi de minner deg om at du ikke er alene og ikke må bære hele livet på egne skuldre. Du hører sammen med andre, noen som har levd før deg, og noen som skal leve etter deg, og du hører sammen med de du lever sammen med nå. Og siden så mange tenner en stjerne i vinduene sine nå i desember, og vi gjør det selv, vet vi at vi hører sammen med andre som tenner stjerner. Gutten lurar på hvem som fant på det. Det vet ikke pappa, men han kommer på fortellingen om de tre vise menn fra Østen som fulgte stjernen den første julen i Betlehem. Han forteller med innlevelse om hvordan disse magikerne trodde at når en viss stjerne ble tent på himmelen, da var det tegn på at jødenes konge var født, og at de ville reise av sted for å se kongebarnet. Han forteller slik han husker den underlige fortellingen om Kaspar, Melchior og Balthazar som følger stjernen og drar mot Betlehem.

Og se, stjernen som de hadde sett gå opp, gikk foran dem inntil den ble stående over stedet der barnet var. Da de så stjernen, ble de fylt av jublende glede! (Matteus 2,9)

-Hvorfor det? Spurte gutten. Pappaen sa at han tror de ble så glade fordi det barnet var Guds kjærlighet som ble født på nytt inn i verden. Og den verdenen var i ferd med å miste håpet. Folk levde under okkupasjon, og mange var i krig.

-Akkurat som nå da, pappa? -Ja, litt som nå, svarte pappa. -Mange mennesker lever i krig, og mange er i ferd med å miste håpet. Men vet du hva, gutten min? Alle de stjernene som er tent i vinduene nå, minner oss om at vi ikke trenger miste håpet, det er allerede her. Akkurat som de vise menn lette etter kongebarnet som allerede var født. Guds kjærlighet er her hos oss allerede. Det kan bare være litt vanskelig å få øye på den. Når krigsbildene raser på skjermene våre, og når folk er slemme mot hverandre, eller når naturen blir ødelagt og det regner så mye at elvene flommer innover land og hus og ødelegger hjemmene til folk vi kjenner. Da må vi se etter stjerner, etter lyspunkt, som kan minne oss om at vi ikke er alene, vi hører sammen med hverandre.

-Ja, og med Gud, sa gutten. -Det er Gud som har tent stjernene på himmelen, tror jeg.

-Ja, sa pappaen. -Det tror jeg også. Det er Gud som har tent stjernene. Så kanskje vi skal dra hjem og henge opp en stjerne vi også. Vi må ikke glemme at vi hører til blant dem som tenner stjerner. Og at vi er blant dem som tror at håpet er her, midt iblant oss. Vi må bare gjøre mer som de vise menn: søke etter håpet, lete etter det, og når vi får øye på det: Vise andre det, så stadig flere kan føle og se håpet i sine liv.

-Se, en stjerne!

→ Kari Mangrud Alvsvåg
Biskop i Borg

